

3. ปัจจัยความเสี่ยง

การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัท น้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (มหาชน) ที่เสนอขายในครั้งนี้นี้มีความเสี่ยง นักลงทุนควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงอย่างรอบคอบทั้งข้อมูลในเอกสารฉบับนี้และปัจจัยความเสี่ยงอื่นๆ ที่บริษัทยังไม่อาจทราบได้ในขณะนี้หรือเป็นความเสี่ยงที่บริษัทพิจารณาในขณะนี้แล้วเห็นว่าไม่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งอาจกลายเป็นความเสี่ยงที่มีความสำคัญต่อไปในอนาคต ความเสี่ยงดังกล่าวอาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ รายได้ ผลกำไร สินทรัพย์ สภาพคล่องของบริษัท นอกจากนี้ ข้อความในลักษณะการคาดการณ์ในอนาคตที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้เช่นการใช้ถ้อยคำว่า “เชื่อว่า” “คาดว่า” “ประมาณ” “คาดหมาย” “มีแผนจะ” หรือ “ตั้งใจ” เป็นต้น หรือการคาดการณ์เกี่ยวกับผลประกอบการธุรกิจ การขยายธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจของบริษัท นโยบายของรัฐและอื่นๆ ซึ่งเป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต ทั้งนี้ ผลที่เกิดขึ้นจริงอาจมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการคาดการณ์หรือคาดคะเนก็ได้

กลุ่มธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อย มีดังนี้

1. ธุรกิจผลิตและจำหน่าย น้ำตาลทรายดิบ และน้ำตาลทรายขาวสีรำ ซึ่งดำเนินการโดย บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”)
2. ธุรกิจผลพลอยได้ของบริษัท ได้แก่
 - ธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล ซึ่งดำเนินการโดย บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (“BEC”) และบริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด (“BPC”) และ
 - ธุรกิจผลิตและจำหน่ายสารปุ๋ยอินทรีย์ซึ่งดำเนินการโดย บริษัท ปุ๋ยตราบุญแจ จำกัด (“KBF”)
3. ธุรกิจสนับสนุน ซึ่งดำเนินการโดยบริษัท บุรีรัมย์วิจัยและพัฒนาอ้อย จำกัด (“BRD”)

ความเสี่ยงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของบริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด (“BSF”)

1.1 ความเสี่ยงจากการจัดหาวัตถุดิบ

บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่าย น้ำตาลทรายดิบ และน้ำตาลทรายขาวสีรำ ซึ่งใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิต แต่เนื่องจาก บริษัทมิได้มีไร้อ้อยเป็นของตนเองที่เพียงพอต่อการผลิต การจัดหาอ้อยเข้าหีบให้เพียงพอกับกำลังการผลิตจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อธุรกิจและผลประกอบการของบริษัท ปริมาณอ้อยที่จะจัดหาเข้าหีบในแต่ละฤดูกาลหีบอ้อยจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลักดังนี้

ก. ปริมาณพื้นที่ในการเพาะปลูกอ้อยที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจเกิดจากเกษตรกรชาวไร้อ้อยเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า หรืออาจเกิดจากนโยบายการส่งเสริมของภาครัฐผ่านนโยบายส่งเสริมการการจัดพื้นที่เพาะปลูกให้เหมาะสม หรือ โชนนิง โดยที่จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดในการนำร่องการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกข้าวให้เป็นพื้นที่ปลูกอ้อยตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นอกจากนี้ บริษัทฯมีการสำรวจและประเมินการเปลี่ยนแปลง หารสาเหตุและได้แก้ไขในจุดปัญหาที่เกิดขึ้น ที่ผ่านมาในช่วงระหว่างปี 2553 ถึงปี 2556 ปริมาณการปลูกอ้อยในจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้นโดยตลอด รวมถึงผลผลิตต้นต่อไร่เฉลี่ยของชาวไร่ที่สูงขึ้น

ข. สภาพภูมิอากาศ ปริมาณฝน ระบบชลประทาน ความสมบูรณ์ของดิน พันธุ์อ้อย และ โรคของอ้อยอื่น ๆ ต่างส่งผลต่อปริมาณอ้อยที่จะปลูกได้ต่อไป หากปัจจัยต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ปริมาณอ้อยต่อไร่ลดลงได้จากสภาพภูมิอากาศและปริมาณน้ำฝน บริษัทได้ให้การส่งเสริมการให้น้ำอ้อยในช่วงที่แห้งแล้งผ่านระบบน้ำหยดในไร่อ้อย โดยร่วมกับกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย (ก.อ.น.) ให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ 2% ต่อปี และผ่อนชำระในระยะยาว

ค. ด้านปัจจัยความเสี่ยงเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของดิน บริษัทมีนโยบายให้ความสำคัญในการปรับปรุงบำรุงดิน พื้นที่สภาพความอุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ปลูกอ้อย เช่น การตัดอ้อยสดคืนอินทรีย์วัตถุกลับลงดิน การปรับค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ย และบริษัทผลิตปุ๋ยอินทรีย์จากผลพลอยจากการผลิตน้ำตาล กากหมักรอง โดยให้ผลผลิตเฉลี่ยจากเดิมก่อนหน้านี้อยู่ที่ 8-9 ตันต่อไร่ในช่วงปี 2547 ถึง 2550 แต่ในช่วงปี 2554 ถึง 2556 ผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 12-13 ตันต่อไร่พื้นที่ปลูก

ง. ด้านปัจจัยความเสี่ยงในเรื่องพันธุ์อ้อย บริษัทได้จัดสรรการใช้พันธุ์อ้อยให้เหมาะสมกับพื้นที่ปลูก มีแปลงทดสอบพันธุ์อ้อยและคัดเลือกพันธุ์อ้อยใหม่ ๆ เพื่อทดแทนพันธุ์อ้อยที่เสื่อมสภาพ มีการใช้การจัดสัดส่วนพันธุ์อ้อยปลูก และใช้พันธุ์อ้อยที่ให้ผลตอบแทนชาวไร่สูงและสามารถผลิตน้ำตาลต่อตันอ้อยได้มากขึ้น

จ. การแย่งอ้อยในพื้นที่ หากโรงงานน้ำตาลบริเวณใกล้เคียงเสนอราคาซื้ออ้อยจากชาวไร่ที่ราคาสูงกว่าที่ BSF เสนอให้ ชาวไร่อ้อยอาจนำอ้อยไปขายให้แก่โรงงานนั้น ๆ แทน ทำให้ BSF มีจำนวนอ้อยเข้าหีบลดลง BRD มีการบริหารจัดการเรื่องการจัดหาอ้อยโดยการส่งเสริมแบบมีสัญญาระหว่างบริษัทและชาวไร่ ทั้งในรูปเงินและปัจจัยอื่นๆ อาทิ ปุ๋ย สารเคมี พันธุ์อ้อย และเครื่องจักรเครื่องมือทางการเกษตร ในพื้นที่ส่งเสริมซึ่งมีรัศมีครอบคลุมระยะ 50 กิโลเมตรรอบโรงงาน เพื่อให้ชาวไร่เกษตรกรสิทธิอ้อยให้แก่โรงงานล่วงหน้าก่อนถึงฤดูหีบอ้อย มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวไร่อ้อย โดยส่งนักส่งเสริมเกษตรกร ซึ่งประกอบด้วย 10 ทีมกระจายลงพื้นที่แบบรายแปลง แนะนำพันธุ์อ้อยให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ปลูก บริหารจัดการตรวจสอบสภาพดินและน้ำ และช่วยดูแลในแต่ละช่วงเวลาตั้งแต่การปลูกจนกระทั่งถึงการเก็บเกี่ยว และขายให้แก่ BSF ณ แปลงอ้อย ด้วยระบบออนไลน์และระบบดาวเทียมสำรวจพิกัดพื้นที่ปลูกอ้อยเพื่อให้แปลงปลูกอ้อยทุกแปลงได้รับการตรวจติดตาม และให้การสนับสนุนตามความเป็นจริง ทำให้ชาวไร่ได้อ้อยที่มีคุณภาพ มีผลผลิตเฉลี่ยต่อหน่วยพื้นที่ของชาวไร่สูง มีรายได้ที่มั่นคง และเป็นพันธมิตรที่ดีของบริษัท นอกจากนี้ บริษัทยังสามารถจัดหาอ้อยจากพื้นที่ที่อยู่ภายนอกเขตพื้นที่ส่งเสริมของบริษัทได้ จากการบริหารจัดการดังกล่าวทำให้ที่ผ่านมา BSF ไม่เคยมีปัญหาลงมือจัดหาอ้อยให้ได้เพียงพอในฤดูกาลหีบอ้อย

นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งแนวเขตการแบ่งพื้นที่หรือการสร้างโซนนิ่ง ระหว่างโรงงานน้ำตาลด้วยกัน ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และนครราชสีมา เพื่อป้องกันปัญหาการแย่งอ้อยระหว่างโรงงานน้ำตาล

1.2 ความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาน้ำตาลในตลาดโลก

โรงงานน้ำตาลในประเทศไทยจะส่งออกน้ำตาลไปจำหน่ายในต่างประเทศได้ จะต้องเป็นการส่งออกผ่าน บริษัทตัวแทนตามโควต้า ก. หลังจากที่มีการจัดสรรตามการบริโภคน้ำตาลในประเทศตาม โควต้า ก. แล้ว ซึ่งจะต้องจัดสรรตามสัดส่วนปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ในฤดูกาลผลิตนั้นๆ ส่งผลให้อัตราส่วนการส่งออก และจำหน่ายในประเทศของโรงงานน้ำตาลในประเทศมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งในปี 2556 และไตรมาสที่ 1 ปี 2557 บริษัทมีรายได้จากการส่งออกน้ำตาลคิดเป็นร้อยละ 70.72 และ 66.43 ของรายได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทั้งหมดตามลำดับ ซึ่งราคาขายในการส่งออกจะใช้ราคาน้ำตาลในตลาดโลกเป็นหลัก ราคาน้ำตาลในตลาดโลกจะเปลี่ยนแปลงไปตาม อุปสงค์ อุปทาน ของตลาดโลกโดยรวม รายได้ของบริษัทจึงได้รับผลกระทบหากราคาน้ำตาลในตลาดโลกมีการเปลี่ยนแปลง โดยในปี 2556 ราคาน้ำตาลตลาดโลกมีความเคลื่อนไหวอยู่ที่เฉลี่ย 17.47 เซ็นต์ต่อปอนด์ และในไตรมาสที่ 1 ปี 2557 อยู่ที่เฉลี่ย 17.15 เซ็นต์ต่อปอนด์

ราคาเฉลี่ยน้ำตาลทรายดิบตลาดนิวยอร์กหมายเลข 11

ปีบัญชี	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557 (3 เดือน)
ราคาเฉลี่ย (เซนส์/ปอนด์)	7.40	9.99	14.63	9.90	12.10	17.98	22.28	27.07	21.57	17.47	17.15

ราคาเฉลี่ยน้ำตาลทรายขาวตลาดลอนดอนหมายเลข 5

ปีบัญชี	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557 (3 เดือน)
ราคาเฉลี่ย (เหรียญ สหรัฐอเมริกา/ตัน)	227.00	279.63	421.66	309.55	351.59	487.39	616.49	706.07	587.74	496.58	485.11

ที่มา: Bloomberg

เนื่องจากต้นทุนหลักในการผลิตน้ำตาลคือ ราคาอ้อยซึ่งจะผันแปรตามรายได้ของบริษัท (จากระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ที่รัฐบาลกำหนด โดยผ่านคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย 70:30) ดังนั้นหากราคาน้ำตาลในตลาดโลกลดลง ต้นทุนค่าอ้อยที่จ่ายให้ชาวไร่อ้อยก็จะลดลงด้วยในสัดส่วนร้อยละ 70 ตามการแบ่งปันผลประโยชน์

อย่างไรก็ดี จากการที่กลุ่มบริษัทยังมีการลงทุนในโครงการต่อเนื่องจากอ้อยและน้ำตาล ได้แก่ โรงงานไฟฟ้าจากกากอ้อย และโรงงานผลิตและจำหน่ายสารอินทรีย์ปรับปรุงดิน ทำให้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำตาลในตลาดโลกต่อผลประกอบการโดยรวมของกลุ่มบริษัทลดลง

1.3 ความเสี่ยงจากการเกิดหนี้เสียจากการให้เงินสนับสนุนชาวไร่อ้อย (เงินกู้ยืม)

BRD/BSF ได้ให้การสนับสนุนชาวไร่อ้อย โดยการปล่อยเงินกู้ยืมอ้อยเป็นรายแปลงและปล่อยเงินกู้ยืมตามกิจกรรมการเจริญเติบโตแต่ละช่วงอายุของอ้อย ณ แปลงอ้อย ด้วยระบบฐานข้อมูลและใช้ระบบพิกัดดาวเทียมในการสำรวจพิกัดพื้นที่ปลูกอ้อย เพื่อให้พื้นที่แปลงปลูกอ้อยทุกแปลงได้รับการตรวจ ติดตาม และให้การสนับสนุนสอดคล้องกับความเป็นจริง (รายละเอียดเพิ่มเติมใน ส่วนที่ 2 ข้อ 2.1.3.2 เรื่อง การจัดหาวัตถุดิบ)

การปล่อยเงินสนับสนุนให้ชาวไร่อ้อยจะเป็นในรูปแบบเช็คล่วงหน้า เพื่อให้ชาวไร่อ้อยนำไปลงทุน เรื่อง พันธุ์อ้อย ที่ดิน ระบบชลประทาน และปุ๋ย เป็นต้น โดยการปล่อยเงินกู้ยืมจะเป็นเสมือนกับการจองอ้อยของชาวไร่ที่ได้รับการสนับสนุนเงินกู้ยืม โดยชาวไร่ที่ได้รับเงินกู้ยืมจะนำอ้อยมาขายให้โรงงาน ภายหลังจากที่อ้อยโตขึ้นพร้อมตัดจะเป็นช่วงเดียวกับช่วงโรงงานน้ำตาลเริ่มเปิดหีบอ้อย เกษตรกรชาวไร่อ้อยจะตัดอ้อยและส่งอ้อยให้กับโรงงาน และโรงงานจะจ่ายค่าอ้อยให้ชาวไร่และหักเงินกู้ยืม ที่ได้จ่ายล่วงหน้าไว้แล้ว จากการให้การสนับสนุนเงินกู้ยืมดังกล่าวจะทำให้ บริษัทมีความเสี่ยงในเรื่องของค่าใช้จ่ายหนี้สงสัยจะสูญจากเงินกู้ยืม หากชาวไร่ไม่สามารถนำอ้อยมาเข้าหีบได้ตามที่ตกลงกันไว้ โดยอาจจะเกิดจากความแห้งแล้ง หรือ โรคระบาด เป็นต้น ซึ่งถ้าหากค่าใช้จ่ายหนี้สงสัยจะสูญสูงขึ้น จะทำให้มีผลกระทบโดยตรงต่อผลประกอบการของ BSF

บริษัทได้ให้ความสำคัญและบริหารความเสี่ยงดังกล่าว โดยในการพิจารณาการให้สินเชื่อแก่ชาวไร่ จะมีการกำหนดคุณสมบัติและแบ่งเกรดของชาวไร่ มีระบบการพิจารณาการให้เงินสินเชื่อ โดยจ่ายเงินกู้ยืมตามงวดงานของชาวไร่ที่ปฏิบัติได้ ในแต่ละงวดงาน รวมถึงกำหนดหลักทรัพย์และบุคคลค้ำประกัน นอกจากนี้ บริษัทยังติดตามดูแลชาวไร่อ้อยอย่างทั่วถึงโดยนักส่งเสริมการเกษตรและระบบดาวเทียมในการสำรวจพิกัดพื้นที่ปลูกอ้อย ซึ่งจะสามารถติดตามข้อมูลพื้นที่ปลูกอ้อยราย

แปลงได้อย่างแม่นยำ ทราบความคืบหน้าของงวดงาน ทราบถึงข้อมูลว่าอ้อยแปลงใดเกิดปัญหาอย่างไร ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่

1.4 ความเสี่ยงจากการผันผวนของรายได้จากการขายน้ำตาล

เนื่องจากฤดูกาลที่อ้อยจะอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายนจนถึงเดือนเมษายน ดังนั้นบริษัทจะเริ่มทยอยขายน้ำตาลตั้งแต่เดือนธันวาคม และ มกราคมเป็นต้นไปและจะทยอยขายไปเรื่อยๆ จนถึงฤดูการผลิต อย่างไรก็ตาม การจำหน่ายน้ำตาลโคเวตา ก. ที่ขายในประเทศ บริษัทจะทยอยขายน้ำตาลภายใน 52 สัปดาห์ ส่วน โคเวตา ค. ที่บริษัทมีการจำหน่ายไปต่างประเทศเองนั้น บริษัทจะพิจารณาช่วงการจำหน่ายน้ำตาลทรายตาม ระดับน้ำตาลที่มีอยู่ ปริมาณผลผลิต ราคาน้ำตาลในโลกรวมถึงราคาขายที่ทาง บริษัท อ้อยและน้ำตาลไทย จำกัด (“อนท.”) ขายน้ำตาลไปยังตลาดโลกผ่าน โคเวตา ข. เพื่อเป็นมาตรฐานในการพิจารณา ราคาขายโคเวตา ค. อย่างไรก็ตามในแต่ละปีช่วงปริมาณการขายน้ำตาลอาจไม่เท่ากัน ดังนั้นรายได้จากการขายน้ำตาลของบริษัทแต่ละไตรมาสจะเพิ่มหรือลดลงขึ้นอยู่กับปัจจัยดังกล่าวและปริมาณการขายในแต่ละไตรมาส

1.5 ความเสี่ยงจากราคาต้นทุนวัตถุดิบ

ราคาอ้อยได้มีการกำหนดในแบบระบบจัดสรรผลประโยชน์ในการแบ่งปันรายได้จากการค้ำน้ำตาล 70:30 โดยชาวไร้อ้อยจะได้ผลประโยชน์จากการขายน้ำตาลร้อยละ 70 โดยราคาน้ำตาลที่นำมาคำนวณราคาอ้อยที่จะต้องจ่ายชาวไร้อ้อยนั้นคำนวณมาจาก ราคาขายเฉลี่ยของ อนท. ดังนั้น ถ้าหาก บริษัทขายน้ำตาลทรายในตลาดต่างประเทศได้ต่ำกว่า ราคาขายเฉลี่ยของ อนท. จะทำให้อัตรากำไรขั้นต้น และอัตรากำไรสุทธิของบริษัทลดลง

อย่างไรก็ตาม บริษัทบริหารความเสี่ยงในเรื่องราคาขายน้ำตาล โดยให้มีทีมงานติดตามการขายของ อนท. อย่างใกล้ชิด เพื่อให้ บริษัทสามารถบริหารจัดการการขายน้ำตาลให้ได้ราคาที่เหมาะสม

1.6 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2556 และไตรมาสที่ 1 ปี 2557 บริษัทรับรู้รายได้จากการส่งออกน้ำตาลเป็นสกุลเหรียญสหรัฐอเมริกาเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 และ ร้อยละ 66 ของรายได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทั้งหมดตามลำดับ ดังนั้นรายได้ของบริษัท จะผันผวนตามอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อเหรียญสหรัฐอเมริกา

อย่างไรก็ดี บริษัทมีมาตรการในการป้องกันความเสี่ยง โดยเข้าทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บริหารและในการพิจารณาถึงแนวโน้มอัตราแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตามการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวอาจไม่สามารถป้องกันความเสี่ยงหากค่าเงินบาทมีการแข็งค่าขึ้นเป็นระยะนาน

1.7 ความเสี่ยงจากการควบคุมจากภาครัฐ

เนื่องจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่ถูกควบคุมและกำกับดูแลโดยคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ภายใต้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำกับดูแลระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ตั้งแต่การบริหารจัดการในไร้อ้อย การผลิตในโรงงานน้ำตาล และการส่งออก การจัดสรรปริมาณการขายน้ำตาลทรายตามโควตา (โควตา ก. ขายในประเทศ โควตา ข. และ โควตา ค. ขายต่างประเทศ) ราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายขายปลีกภายในประเทศ ตลอดจนการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร้อ้อยและโรงงานน้ำตาลในอัตราส่วน 70:30 ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามกฎหมาย ดังนั้นในกรณีที่นโยบายการปรับราคาขายน้ำตาลภายในประเทศ หรือหากเกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎระเบียบหรือนโยบายของพระราชบัญญัติดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของบริษัท และ บริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมน้ำตาลนี้ อย่างมีนัยสำคัญ

มีความเป็นไปได้เรื่องความเสี่ยงจากการผ่อนคลายการควบคุมเพื่อให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายมีความเป็นเสรีมากยิ่งขึ้น ตามพันธกรณีที่ไทยมีกับประเทศต่างๆ ทั้งในกรอบ ASEAN Free Trade Area, FTA ระดับทวิภาคี และระดับภูมิภาคที่กำลังเจรจา (RCEP) ตลอดจนในกรอบพหุภาคี อย่าง องค์การการค้าโลก (WTO) การเปิดเสรีจะเป็นทั้ง โอกาสและความท้าทายสำหรับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ เป็นเรื่องที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด

อย่างไรก็ดี อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นอุตสาหกรรมเกษตร และเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อีกทั้ง ยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่ส่งออกไปทั่วโลก ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากฎระเบียบต่างๆ ตลอดจนนโยบายของภาครัฐที่ผ่านมาในอดีต มุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ และมีความอยู่รอดทั้งชาวไร่และโรงงานน้ำตาล จึงทำให้เชื่อมั่นว่ากฎระเบียบต่างๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงนั้น น่าจะเป็นนโยบายในเชิงบวกที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม รวมถึงชาวไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลเอง

ความเสี่ยงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจผลพลอยได้ของบริษัท

ธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวล ดำเนินการโดย บริษัท บุรีรัมย์พลังงาน จำกัด (BEC)

1.1 ความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า

ปัจจุบัน บริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด หรือ BSF เป็นผู้จัดหาวัตถุดิบกากอ้อยซึ่งเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาล ให้แก่ BEC เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า ดังนั้น ในกรณีที่ฤดูกาลผลิตมีปริมาณอ้อยในระดับต่ำ จะส่งผลต่อปริมาณกากอ้อยที่นำส่งโรงไฟฟ้า ทำให้เกิดความเสี่ยงในการขาดเชื้อเพลิงในการผลิตและอาจส่งผลให้กระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้าหยุดชะงักได้ ในปัจจุบัน กากอ้อยจากกระบวนการผลิตน้ำตาลของ บริษัทมีประมาณ 450,000 ตันต่อปี และ ซึ่งมีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของใช้เป็นเชื้อเพลิงของโรงไฟฟ้า โดยมีความต้องการเชื้อเพลิงประมาณ 430 ตันต่อวัน หรือเท่ากับ 129,000 ตันต่อปี

อย่างไรก็ดี เครื่องจักรของบริษัทสามารถใช้วัตถุดิบเชื้อเพลิงชนิดอื่นทดแทนได้ เช่น ไม้สับ แกลบ ในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้ทำให้ สามารถควบคุมความเสี่ยงในการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้ แต่หากบริษัทต้องซื้อเชื้อเพลิงชนิดอื่นมาใช้ทดแทน อาจจะทำให้ต้นทุนการผลิตไฟฟ้าของบริษัทสูงขึ้น ส่งผลต่อกำไรสุทธิของบริษัทได้

1.2 ความเสี่ยงจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

การประกอบธุรกิจผลิตกระแสไฟฟ้า อยู่ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมถึงเรื่องการควบคุมมลพิษทั้งทางดิน น้ำ อากาศ ตลอดจนระยะเวลาการดำเนินธุรกิจที่ผ่านมา บริษัทได้ดำเนินการมาตรการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ อาทิ ระบบการระบายสสารออกจากโครงการ ระบบควบคุมมลสาร ระบบการจัดการน้ำทิ้ง ระบบกำจัดกากและของเสีย ประกอบกับมีพื้นที่สีเขียวในโครงการ โรงไฟฟ้าในพื้นที่ 25 ไร่ ตลอดจนมีการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานด้านผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้กระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้าเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและลดมลภาวะด้านสิ่งแวดล้อม มีการใช้น้ำคักจับฝุ่น กลายเป็นดิน ระบบกำจัดฝุ่นแบบมาน้ำ (Wet Scrubber)

เดือนสิงหาคม 2555 BEC ได้รับรางวัลโครงการโรงไฟฟ้าสีเขียว (certificate) ระดับที่ 3 ที่แสดงว่ามีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ และมีการติดตามประเมินผลและทบทวนเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและนิคมอุตสาหกรรมจังหวัด

ธุรกิจผลิตและจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ ดำเนินการโดย บริษัท ปุ๋ยตราทุญแจ จำกัด

1.1 ความเสี่ยงอันเกิดจากพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่มีอยู่เดิม

บริษัท ปุ๋ยตราทุญแจ จำกัด หรือ KBF เริ่มดำเนินการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ในเดือนธันวาคม 2555 โดยลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นชาวไร่ ทั้งนี้ เนื่องจากชาวไร่ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับปรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุ ซึ่งเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยเคมีและปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของดินค่อนข้างน้อย ประกอบกับพืชมีการตอบสนองต่อปุ๋ยอินทรีย์ค่อนข้างช้ากว่าปุ๋ยเคมี และมีการนำไปใช้จะยุ่งยากกว่า ดังนั้น บริษัท ปุ๋ยตราทุญแจ จำกัด ร่วมกับ บริษัท บุรีรัมย์วิจัและพัฒนาอ้อย จำกัด จึงได้มุ่งเน้นให้ความรู้เกี่ยวกับปุ๋ยอินทรีย์ ดำเนินการจัดทำแปลงตัวอย่างการนำปุ๋ยอินทรีย์ไปใช้ และให้ข้อมูลสนับสนุนทางวิชาการซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคของชาวไร่ในการนำไปใช้มากขึ้น บริษัทจึงมีความเชื่อมั่นว่า ปีปัจจุบันเป็นอุปสรรคในระยะสั้น

1.2 ความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ คือ กากหม้อกรอง ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้โดยตรงจากกระบวนการผลิตน้ำตาลของบริษัท หากบริษัท ขาดแคลนวัตถุดิบอ้อยในการผลิตน้ำตาลทราย เนื่องจากปัจจัยสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง อาจส่งผลให้ไม่สามารถส่งกากหม้อกรอง ในปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ทำให้ บริษัทอาจต้องการซื้อวัตถุดิบกากหม้อกรองจากภายนอกซึ่งอาจมีต้นทุนสูง รวมทั้งต้องมีค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ส่งผลให้มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงขึ้น รวมทั้งมีกำไรต่อหน่วยและกำไรสุทธิที่ลดลงตามลำดับ

แต่อย่างไรก็ตามในช่วงระหว่างปี 2553 ถึง ปี 2556 ปริมาณการปลูกอ้อยในจังหวัดบุรีรัมย์เพิ่มขึ้น โดยตลอด รวมถึงในพื้นที่ภาคอีสานตอนล่างด้วย บริษัทจึงเชื่อว่าจะสามารถซื้อกากหม้อกรองจากโรงงานน้ำตาลอื่น ๆ ให้เพียงพอต่อการผลิตได้

1.3 ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม

การประกอบธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายสารอินทรีย์ปรับปรุงดินของ บริษัท ปุ๋ยตราทุญแจ จำกัด อยู่ภายใต้กฎหมาย และ พ.ร.บ.ปุ๋ย พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 เกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพเพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ ของเกษตรกรและภาคการเกษตรซึ่งกฎหมาย และ พ.ร.บ. ดังกล่าวครอบคลุมถึงเรื่องการควบคุมมลพิษทั้งทางดิน น้ำ อากาศและสารพิษ การกำจัดขยะและของเสีย สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานและการจัดการวัตถุที่เป็นอันตราย ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวมีความซับซ้อน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และการบังคับใช้กฎหมายและ พ.ร.บ.ดังกล่าว บางกรณีขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ที่ผ่านมา KBF ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงาน และใบอนุญาตผลิตปุ๋ยอินทรีย์ สูตรปุ๋ยอย่างถูกต้องตามกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงได้มีมาตรการดำเนินการป้องกันผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อาทิ การจัดทำห้องดักฝุ่นและมีระบบสเปรย์น้ำ การจัดรถฉีดน้ำบริเวณพื้นที่รอบ โรงงาน การจัดเตรียมอุปกรณ์ความปลอดภัยให้พนักงานเพื่อลดผลกระทบจากระดับเสียง และการใช้กระสอบเป็นวัตถุดิบซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ นอกจากนี้ เนื่องจากสถานที่ตั้งของโรงงานผลิตสารอินทรีย์ปรับปรุงดินตั้งห่างไกลจากบริเวณชุมชน ทำให้บริษัท KBF มีความเชื่อมั่นว่า ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ

ความเสี่ยงอื่น ๆ**1.1 ความเสี่ยงจากการที่ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมจําหน่ายของบริษัท**

ตามเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้กับธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง ได้กำหนดให้บริษัทจะต้องดำเนินการให้กลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทซึ่งได้แก่ บริษัท ทูนาบุรีรัมย์ จำกัด นายอนันต์ ตั้งตรงเวชกิจ นางวันเพ็ญ ปุญญนรินทร์ นางจิรวรรณ พงษ์พิชิตกุล นางสาวจิตติมา ตั้งตรงเวชกิจ นายสฤทธ์ ตั้งตรงเวชกิจ และนายอดิศักดิ์ ตั้งตรงเวชกิจ จําหน่ายของบริษัทจำนวนรวม 500.80 ล้านหุ้น ต่อธนาคาร เพื่อเป็นหลักประกันสินเชื่อ

ทั้งนี้บริษัทมีภาระหนี้ต่อธนาคารพาณิชย์ดังกล่าว เฉพาะยอดคงเหลือของวงเงินที่เกี่ยวข้อง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 ประมาณ 743 ล้านบาท โดยบริษัทจะนำเงินส่วนหนึ่งที่ได้จากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนในครั้งนี้อยู่ชำระคืนหนี้ที่บริษัทมีต่อธนาคารไทยพาณิชย์ ในกรณีที่บริษัทผิดสัญญาสินเชื่อดังกล่าวจะทำให้ธนาคารดังกล่าว มีสิทธิเรียกให้บริษัทชำระเงินกู้ภายใต้สัญญาสินเชื่อดังกล่าวคืนทั้งจำนวน โดยปล้น และ/หรืออาจฟ้องร้องเพื่อบังคับหลักประกันเพื่อชำระคืนเงินกู้ และหากธนาคารมีการบังคับจําหน่ายจำนวนดังกล่าว อาจส่งผลให้จำนวนหุ้นของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมของบริษัทเหลือน้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่จําหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท และอาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอำนาจการควบคุมของบริษัท โดยผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมของบริษัทอาจไม่มีอำนาจควบคุมบริษัทอีกต่อไป

1.2 ความเสี่ยงจากการดำเนินการตามโครงการในอนาคตของกลุ่มบริษัท

บริษัท บุรีรัมย์เพาเวอร์ จำกัด หรือ BPC ซึ่งเป็นบริษัทในกลุ่มมีโครงการที่จะดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้าชีวมวลแห่งที่ 2 มีกำลังการผลิต 9.9 เมกะวัตต์ และบริษัท โรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ จำกัด หรือ BSF มีโครงการเพิ่มกำลังการผลิตจากปัจจุบัน 14,000 ตันต่อวัน เป็น 17,000 ตันต่อวัน (รายละเอียดตามส่วนที่ 2 หัวข้อที่ 6 โครงการในอนาคต) กลุ่มบริษัทอาจมีความเสี่ยงในการดำเนินการ โครงการในอนาคตทั้งสองโครงการไม่เป็นไปตามแผนการ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จาก ความล่าช้าในการจัดซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ ความล่าช้าในการก่อสร้างและติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาเชิงเทคนิคทางวิศวกรรม การได้รับอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีผลกระทบทำให้ BPC และ BSF ไม่สามารถรับรู้รายได้ได้ตามแผนการ และไม่ได้ผลตอบแทนตามที่คาดการณ์ไว้ อย่งไรก็ดี กลุ่มบริษัทได้มีการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้าน ข้อมูลศึกษา บุคลากร และจัดจ้างที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้สามารถก่อสร้างและดำเนินงานทั้งสองโครงการไว้ตามที่วางแผนไว้

1.3 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทมีผู้ถือหุ้นใหญ่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการบริหารงาน

กลุ่มครอบครัวตั้งตรงเวชกิจและบริษัท ทูนาบุรีรัมย์ จำกัด ที่กลุ่มครอบครัวตั้งตรงเวชกิจ เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ถือหุ้นรวมกันในบริษัทคิดเป็นร้อยละ 74.3 ของทุนจดทะเบียนที่ออกและชำระแล้วหลังจากการเสนอขายหุ้นสามัญในครั้งนี้อยู่ และกลุ่มครอบครัวตั้งตรงเวชกิจ ยังดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารและกรรมการผู้มีอำนาจลงนามของบริษัทด้วย บริษัทและ/หรือผู้ถือหุ้นรายย่อยอาจมีความเสี่ยงจากการที่กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการบริหารงานไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง สามารถควบคุมนโยบายและการบริหารงานในบริษัทได้ รวมถึงสามารถควบคุมการอนุมัติมติประชุมผู้ถือหุ้นที่ต้องการเสียงส่วนใหญ่ได้ ยกเว้นเรื่องที่ถูกกฎหมายหรือข้อบังคับของบริษัทที่กำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ถูกผู้ถือหุ้นรายใหญ่เสนอได้

อย่างไรก็ดี เพื่อความโปร่งใสในการบริหารจัดการและการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจผู้บริหารและกรรมการ บริษัทได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเข้ามา เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ ถ่วงดุลการตัดสินใจ และพิจารณาอนุมัติรายการต่างๆ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อมิให้เกิดรายการที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง และเพื่อก่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงานของบริษัท

1.4 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการนำหุ้นสามัญของบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งนี้ ก่อนที่จะได้ทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2557 โดยบริษัทหลักทรัพย์ เคที ซีมิโก้ จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย บริษัทจึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้

อย่างไรก็ตาม ที่ปรึกษาทางการเงินคาดว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นให้กับประชาชนแล้วเสร็จ บริษัทจะมีคุณสมบัติเกี่ยวกับการกระจายการถือหุ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้น